

การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย
The Learning Academic in Thai of Places for Prathomsuksa 4 Students
by Using Multimedia Story "Learn the Value of Thai Words"

นริศรา อีวัวังโส¹ และ กรวิภา สรรพกิจจำนง²

มหาวิทยาลัยรามคำแหง^{1,2}

Narisara lo-wangso¹ and Kornveepa Suppakitjumnong²

Ramkhamhaeng University^{1,2}

Corresponding Author, Email: nrisraxiwwangso@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) สร้างและหาประสิทธิภาพ นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80 2) เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย ก่อนและหลัง การใช้นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 โรงเรียนวัดเขาพระ อำเภอรัญญา จังหวัดตรัง ใช้วิธีการเลือก สุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) โดยใช้แบบแผนการทดลองแบบ One Group, Pretest-Posttest Design เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ (1) นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย เรื่อง ชนิดคำไทย (2) แผนการจัดการเรียนรู้ (3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย ที่มีค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบทั้งฉบับ เท่ากับ 0.89 วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการทดสอบค่าที่แบบกลุ่มตัวอย่างที่ไม่เป็นอิสระต่อกัน (t-test แบบ Independent)

ผลการวิจัย พบว่า

1) นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83/85.41 ซึ่งเป็นไปตามเกณฑ์ที่กำหนด

2) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย โดยใช้วิธีการสอนด้วยนิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับสมมติฐาน
คำสำคัญ: ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย; นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4; นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย

* ได้รับบทความ: 10 กุมภาพันธ์ 2568; แก้ไขบทความ: 20 มีนาคม 2568; ตอรับตีพิมพ์: 8 มิถุนายน 2568

Abstract

The purpose of this research was to (1) To create and find the efficiency of Multimedia story in Thai "Learn the value of Thai words" to the criteria 80/80. (2) In order to compare the pretest-posttest of learning achievement in Thai "Learn the value of Thai words". The sample group used to Prathomsuksa 4 students was 10 in semester 1 of year 2024 at Khaopra School Ratsada District, Trang Province. The researcher used the purposive sampling by using the One Group, Pretest-Posttest Design. The research instruments were (1) Multimedia story "Learn the value of Thai words" (2) Lesson Plan (3) The Achievement Test of Thai with the reliability of the test that equal to 0.89. The data were analyzed by using percentage, mean, standard deviation and t-test dependent testing.

The researches were found that

1) Multimedia story in Thai "Learn the value of Thai words" achieved the efficiency at the 83/85.41 which met the criteria.

2) The results of the learning achievement of the students the learning achievement posttest was higher than pretest by using Multimedia story in Thai "Learn the value of Thai words" for Prathomsuksa 4 Students at statistical significantly at the .05 level of statistical significance.

Keywords: The Learning Achievement in Thai; Prathomsuksa 4 Students; Multimedia story "Learn the value of Thai words"

บทนำ

หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544 เป็นหลักสูตรแกนกลางของประเทศที่มีจุดประสงค์เพื่อพัฒนาคุณภาพของผู้เรียนให้เป็นคนดี มีปัญญา มีคุณภาพชีวิตที่ดี และมีขีดความสามารถในการแข่งขัน โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเพิ่มศักยภาพของผู้เรียนให้สามารถดำรงชีวิตอย่างมีความสุขบนพื้นฐานของความเป็นไทยและความเป็นสากล รวมทั้งสามารถประกอบอาชีพหรือศึกษาต่อได้ตามความถนัดและศักยภาพของแต่ละบุคคล (กระทรวงศึกษาธิการ, 2544) หลักสูตรนี้จึงเป็นกรอบทิศทางในการจัดทำหลักสูตรสถานศึกษาตั้งแต่ระดับประถมศึกษาปีที่ 1 จนถึงมัธยมศึกษาปีที่ 6 และสามารถนำไปใช้จัดการศึกษาได้ทั้งในระบบ นอกระบบ และตามอัธยาศัย รวมถึงกลุ่มเป้าหมายเฉพาะ เช่น

การศึกษาพิเศษ หรือการศึกษาสำหรับผู้มีความสามารถพิเศษ โดยสถานศึกษาต้องนำมาตรฐานการเรียนรู้ในหลักสูตรไปใช้พัฒนาให้ผู้เรียนเป็นสมาชิกที่ดีของครอบครัว ชุมชน ประเทศชาติ และโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2544)

อย่างไรก็ตาม ด้วยความเจริญก้าวหน้าทางวิทยาการในยุคโลกาภิวัตน์ ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและสังคมทั่วโลก รวมถึงประเทศไทย จึงเกิดความจำเป็นต้องปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาให้ทันสมัย ทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและตอบโจทย์ในการพัฒนาคนไทยให้เป็นพลโลก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2544) โดยจากการประเมินหลักสูตรเดิม ได้แก่ หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) และหลักสูตรมัธยมศึกษา พุทธศักราช 2524 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) พบว่ามีข้อจำกัดหลายประการ ไม่สามารถส่งเสริมให้ประเทศไทยก้าวทันสังคมความรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (กรมวิชาการ, 2544)

ภาษาไทยเป็นภาษาประจำชาติที่มีความสำคัญต่อคนไทยอย่างยิ่ง ดังพระราชดำรัสในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดชมหาราช ที่ว่า “ประเทศไทยนั้นมีภาษาของเราเอง ซึ่งต้องหวงแหน...เราโชคดีที่มีภาษาของตนเองแต่โบราณกาล จึงสมควรอย่างยิ่งที่จะรักษาไว้” (ภูมิพลอดุลยเดช, 2505 อ้างใน ศูนย์พัฒนาหลักสูตร, 2532 : 76) ภาษาไทยจึงมีบทบาทเป็นเครื่องมือในการเสริมสร้างเอกภาพของชาติ สร้างความรู้สึกเป็นหนึ่งเดียว และเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิด การเรียนรู้ การตัดสินใจ และการแสวงหาความรู้ของประชาชน (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร, 2532)

วรรณ โสมประยูร (2534 : 28) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการสอนภาษาไทยไว้ว่า มนุษย์ใช้ทักษะการฟัง พูด อ่าน และเขียน เป็นเครื่องมือในการเรียนรู้ เพื่อประกอบอาชีพ พัฒนาบุคลิกภาพ และสร้างคุณภาพชีวิตในด้านต่าง ๆ การขาดทักษะด้านภาษาไทยทำให้ผู้เรียนอ่อนวิชาอื่น ๆ ด้วยเช่นกัน กระทรวงศึกษาธิการจึงกำหนดให้วิชาภาษาไทยอยู่ในกลุ่มทักษะพื้นฐานในหลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533) โดยกำหนดจุดประสงค์ไว้ เช่น การมีทักษะฟัง พูด อ่าน เขียน การใช้ภาษาสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การใช้ภาษาได้เหมาะสม และการพัฒนาความคิดผ่านภาษา เป็นต้น (กระทรวงศึกษาธิการ, 2535 : 7)

การจัดการเรียนการสอนภาษาไทยจึงมิได้มุ่งเพียงให้ผู้เรียนอ่านออกเขียนได้เท่านั้น แต่เน้นผลสัมฤทธิ์ของทักษะทางภาษา เช่น การฟัง การอ่าน การพูด และการเขียน อย่างมีประสิทธิภาพ จนสามารถใช้ภาษาเป็นเครื่องมือในการคิด วิเคราะห์ และแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง (ศูนย์พัฒนาหลักสูตร, 2532) โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเรียนรู้พื้นฐานทางภาษาด้าน “ชนิดของคำ” ซึ่งเป็นองค์ความรู้สำคัญในการเข้าใจโครงสร้างภาษา

ผู้วิจัยตระหนักถึงความสำคัญของชนิดของคำในภาษาไทย และเห็นว่าการส่งเสริมการเรียนรู้ผ่านนิทานมีผลดีทีเดียว จะช่วยให้ผู้เรียนเกิดความสนใจมากยิ่งขึ้น จึงได้พัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ที่ส่งเสริม

การฟัง พูด อ่าน และเขียน โดยใช้นิทานมัลติมีเดียในการจัดการเรียนการสอนเรื่อง “รู้คุณค่าชนิดคำไทย” ซึ่งคาดว่าจะส่งผลให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้นหลังเรียน และมีแรงจูงใจในการเรียนรู้ภาษาไทยเพิ่มขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อสร้างและหาประสิทธิภาพ นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย ของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 80/80
2. เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชา ภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย ก่อนและหลังการใช้นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองแบบกลุ่มเดียววัดผลก่อนและหลัง (One Group Pretest-Posttest Design) (Campbell & Stanley, 1963) มีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดของคำ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โดยใช้นิทานมัลติมีเดีย ชุดรู้คุณค่าชนิดคำไทย เป็นเครื่องมือหลักในการจัดการเรียนรู้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนวัดเขาพระ อำเภอรัญญา จังหวัดตรัง จำนวน 10 คน ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2567 ซึ่งได้มาจากการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) (Best & Kahn, 2006)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่

1. นิทานมัลติมีเดียชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย ซึ่งผู้วิจัยสร้างขึ้นตามหลักการออกแบบสื่อมัลติมีเดียทางการศึกษา (Mayer, 2009)
 2. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานมัลติมีเดีย
 3. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเรื่อง ชนิดคำไทย แบบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อ ซึ่งผ่านการตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นด้วยสูตร KR-20
- ขั้นตอนการเก็บรวบรวมข้อมูลมีดังนี้
1. ผู้วิจัยขออนุญาตผู้อำนวยการโรงเรียนวัดเขาพระ อำเภอรัญญา จังหวัดตรัง เพื่อดำเนินการวิจัย
 2. ปฐมนิเทศและชี้แจงกระบวนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ โดยใช้นิทานมัลติมีเดียให้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 10 คน
 3. ผู้วิจัยทำการทดสอบก่อนเรียนด้วยแบบทดสอบชนิดคำไทย และบันทึกผลเพื่อใช้เป็นข้อมูลเปรียบเทียบ

4. ดำเนินการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแผนฯ โดยใช้สื่อมัลติมีเดียเป็นเวลา 2 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 4 ชั่วโมง รวมทั้งหมด 8 ชั่วโมง

5. หลังจากสิ้นสุดกิจกรรมการเรียนรู้ ผู้วิจัยทำการทดสอบหลังเรียนด้วยแบบทดสอบฉบับเดียวกัน

6. นำผลคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที (t-test) สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีความสัมพันธ์กัน (dependent samples) เพื่อตรวจสอบความแตกต่างของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนและหลังเรียน (Tuckman, 1999)

ผลการวิจัย

1. ผลการทดสอบประสิทธิภาพของนิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับขั้นทั้ง 3 ขั้นตอนมีประสิทธิภาพดังนี้ ขั้นที่ 1 (รายบุคคล) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.75/85 ขั้นที่ 2 (รายกลุ่ม) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.11/83.88 และขั้นที่ 3 (ภาคสนาม) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83/85.41 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของนิทานมัลติมีเดีย ชุดรู้คุณค่าชนิดคำไทย วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจสูงขึ้น

ตารางที่ 1 ผลการหาประสิทธิภาพของนิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

รูปแบบการทดลอง	จำนวน	คะแนน	ร้อยละ (E1)	คะแนนหลัง	ร้อยละ (E2)	ประสิทธิภาพ (E1/E2)
รายบุคคล	3	201	83.75	102	84.72	85.55 / 84.72
กลุ่มย่อย	9	584	81.11	302	81.58	84.12 / 81.58
รวม	12	785	82.08	404	82.80	84.84 / 82.80

หมายเหตุ: ค่าร้อยละของคะแนนระหว่างเรียนและคะแนนหลังเรียนได้จากการคิดเฉลี่ยรวมทั้งสองกลุ่ม

จากตารางที่ 1 พบว่า ผลการทดสอบประสิทธิภาพของนิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ตามลำดับขั้นทั้ง 3 ขั้นตอนมีประสิทธิภาพดังนี้ ขั้นที่ 1 (รายบุคคล) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83.75/85 ขั้นที่ 2 (รายกลุ่ม) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 81.11/83.88 และขั้นที่ 3 (ภาคสนาม) มีประสิทธิภาพ เท่ากับ 83/85.41 แสดงให้เห็นว่า ประสิทธิภาพของนิทานมัลติมีเดียชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ คือ 80/80

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย ก่อนและหลัง
ใช้นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย

นักเรียน	จำนวน	ค่าเฉลี่ย	ค่าเบี่ยงเบน	ค่า t	Sig
ก่อนเรียน	10	5.90	2.527	19.107	.00
หลังเรียน	10	29.90	3.576		

$P < .05$

จากตาราง พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 แสดงว่า การจัดการเรียนรู้โดยใช้นิทานมัลติมีเดีย ชุด รู้คุณค่าชนิดคำไทย วิชาภาษาไทย เรื่อง
ชนิดคำไทย ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 ทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจสูงขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

จากผลการวิจัยพบว่า นิทานมัลติมีเดีย ชุดรู้คุณค่าชนิดคำไทย วิชาภาษาไทย เรื่อง ชนิดคำไทย
สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มี ประสิทธิภาพเท่ากับ 83/85.41 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ที่
80/80 ตามแนวทางของคณาจารย์แห่งคณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย (2528, อ้างใน กาญจนา
ตั้งชลทิพย์, 2544) แสดงให้เห็นว่าสื่อดังกล่าวสามารถส่งเสริมกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนได้อย่างมี
ประสิทธิภาพ

สาเหตุที่นิทานมัลติมีเดียมีประสิทธิภาพสูง เนื่องจากผู้วิจัยได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้
โดยยึดหลัก การจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Learner-Centered Approach) และ ใช้เทคโนโลยี
สารสนเทศให้เหมาะสมกับบริบทของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 ที่คุ้นเคยกับสื่อดิจิทัล สื่อที่ใช้มีลักษณะเป็น
นิทานที่มีภาพเคลื่อนไหว เสียงประกอบ และเนื้อหาเชิงวิเคราะห์ ซึ่งสามารถกระตุ้นความสนใจ เพิ่มแรง
จูงใจ และส่งเสริมการคิดวิเคราะห์ได้อย่างมีประสิทธิภาพ (Mayer, 2009)

ในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ
ที่ระดับ .05 ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ พรพรรณ แสงทอง (2564) ที่พบว่าการใช้สื่อมัลติมีเดีย
ช่วยให้ผู้เรียนมีความเข้าใจเนื้อหาและจดจำได้ดีขึ้น รวมถึงผลการวิจัยของ สุภาภรณ์ ศรีสุข (2562) ที่ระบุว่า
การใช้บทเรียนมัลติมีเดียทำให้นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างมีนัยสำคัญ

ผลที่เกิดขึ้นสามารถอธิบายได้ด้วยทฤษฎี การเรียนรู้ด้วยสื่อหลายช่องทาง (Multimedia Learning
Theory) ของ Mayer (2009) ซึ่งกล่าวว่า การนำเสนอข้อมูลทั้งในรูปของข้อความ ภาพ และเสียง
จะส่งผลให้ผู้เรียนประมวลผลข้อมูลได้ดีขึ้น ผ่านกลไกของการประมวลผลข้อมูลในระบบรับรู้ (Sensory
Memory), ความจำระยะสั้น (Working Memory) และความจำระยะยาว (Long-term Memory)

นอกจากนี้ ลักษณะของนิทานมัลติมีเดียที่มีโครงเรื่องชัดเจน เนื้อหาสอดคล้องกับมาตรฐานการเรียนรู้ และออกแบบกิจกรรมสอดคล้องกับวัยของผู้เรียน จึงเอื้อต่อการสร้างความเข้าใจในเรื่อง “ชนิดของคำ” ได้อย่างลึกซึ้ง อีกทั้งกิจกรรมที่หลากหลายและมีลำดับขั้นตอนชัดเจน ยังช่วยให้ผู้เรียน ได้ฝึกคิดวิเคราะห์ สังเกตลักษณะคำศัพท์ และเชื่อมโยงกับประสบการณ์เดิมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ดังนั้น จะเห็นได้ว่า นิทานมัลติมีเดีย ชุดรู้คุณค่าชนิดคำไทย เป็นนวัตกรรมทางการเรียนรู้ที่มีคุณภาพ สามารถพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และยกระดับการเรียนรู้ของผู้เรียนได้อย่างแท้จริง

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1.1 ครูผู้สอนในระดับประถมศึกษา ควรนำ นิทานมัลติมีเดีย มาใช้ในการจัดการเรียนรู้ โดยเฉพาะรายวิชาภาษาไทยในหัวข้อที่ต้องการให้ผู้เรียนเกิดความเข้าใจอย่างลึกซึ้ง เนื่องจากสามารถดึงดูดความสนใจและกระตุ้นการคิดวิเคราะห์ของนักเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.2 ผู้บริหารสถานศึกษาควร สนับสนุนการจัดทำหรือจัดหาสื่อมัลติมีเดีย เพื่อพัฒนาแหล่งเรียนรู้ในโรงเรียนให้สอดคล้องกับโลกยุคดิจิทัล และเพิ่มโอกาสให้นักเรียนได้เรียนรู้จากสื่อที่หลากหลาย

1.3 ควรจัดกิจกรรม อบรมครูเกี่ยวกับการสร้างสื่อมัลติมีเดียเชิงสร้างสรรค์ โดยเน้นการออกแบบสื่อที่เหมาะสมกับช่วงวัย เนื้อหาวิชา และหลักการเรียนรู้ตามทฤษฎีทางการศึกษา

1.4 นิทานมัลติมีเดียที่พัฒนาขึ้นในการวิจัยนี้ ควรนำไปใช้ต่อเนื่องในบทเรียนอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาภาษาไทย เช่น คำศัพท์ ประโยค ชนิดประโยค หรือการอ่านจับใจความ เพื่อส่งเสริมความรู้ที่เป็นระบบและต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในอนาคต

2.1 ควรขยายกลุ่มตัวอย่างให้มีจำนวนมากขึ้น หรือหลากหลายระดับชั้น เพื่อเพิ่มความแม่นยำและความน่าเชื่อถือของผลการวิจัย

2.2 ควรศึกษาเปรียบเทียบ ผลของการใช้นิทานมัลติมีเดียกับวิธีการเรียนรู้อื่น ๆ เช่น การเรียนรู้แบบร่วมมือ การเรียนรู้แบบใช้ปัญหาเป็นฐาน หรือการเรียนรู้ผ่านเกมการศึกษา เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิผลของแต่ละวิธี

2.3 ควรศึกษาผลของการใช้นิทานมัลติมีเดียต่อคุณลักษณะอื่น ๆ ของผู้เรียน เช่น เจตคติ ความสนใจ หรือทักษะการคิดวิเคราะห์ เพื่อให้เข้าใจผลกระทบของสื่อได้อย่างรอบด้าน

2.4 ควรพัฒนา ฐานข้อมูลหรือคลังสื่อมัลติมีเดียทางภาษาไทย เพื่อให้นักเรียนสามารถเข้าถึงการเรียนรู้นอกเวลาเรียน และช่วยส่งเสริมการเรียนรู้แบบเรียนรู้ด้วยตนเอง (Self-directed Learning)

องค์ความรู้ใหม่

นิทานมัลติมีเดีย ชุด “รู้คุณค่าชนิดคำไทย”

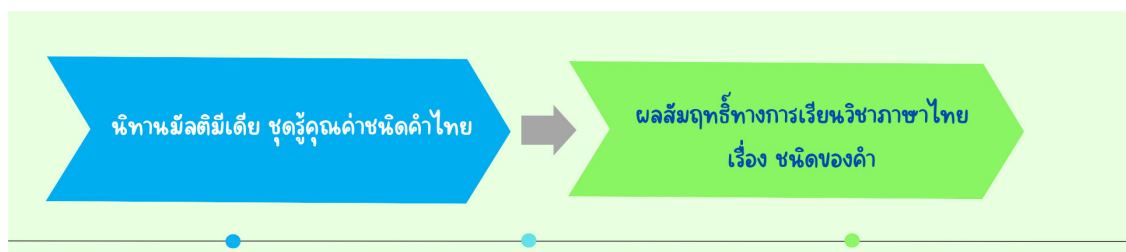
เป็นสื่อเทคโนโลยีการเรียนรู้ในรูปแบบนิทานมัลติมีเดีย ซึ่งได้รับการออกแบบให้มีเนื้อหาสอดคล้องกับบทเรียนในรายวิชาภาษาไทย เรื่อง “ชนิดของคำไทย” โดยถ่ายทอดผ่านเรื่องราวของตัวละครหลัก “ชูใจ” และ “ใจฟู” เพื่อเสริมสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับชนิดและหน้าที่ของคำต่าง ๆ ในภาษาไทย

นิทานชุดนี้ประกอบด้วยทั้งหมด 8 เรื่อง ได้แก่

1. มารู้จักชนิดและหน้าที่ของคำ กับชูใจและใจฟู (ภาพรวม)
2. ครอบครัวชูใจ (คำนาม)
3. กิจวัตรประจำวันของชูใจและใจฟู (คำกริยา)
4. เมฆโปรดของชูใจ (คำวิเศษณ์)
5. ความรักที่ใจฟูมีต่อชูใจ (คำสรรพนาม)
6. กาลครั้งหนึ่ง (คำสันธาน)
7. ความฝันของชูใจ (คำบุพบท)
8. ทรายจริงใจ (คำอุทาน)

โดยผู้วิจัยได้สร้างนวัตกรรมนิทานมัลติมีเดียในรูปแบบของเรื่องเล่า ภาพประกอบ เสียงบรรยาย และสื่อเสริมอื่น ๆ ที่ช่วยกระตุ้นความสนใจและการเรียนรู้ของนักเรียนอย่างมีประสิทธิภาพ

ผลการใช้สื่อ พบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาไทย เรื่องชนิดของคำ สูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ แสดงให้เห็นว่า สื่อเทคโนโลยีในรูปแบบนิทานมัลติมีเดียนี้สามารถส่งเสริมการเรียนรู้และเข้าใจเนื้อหาได้ดียิ่งขึ้น

ภาพที่ 1 องค์ความรู้ใหม่

เอกสารอ้างอิง

- กรมวิชาการ. (2544). แนวทางการปรับปรุงหลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2535). หลักสูตรประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ: องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2544). หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2544. กรุงเทพฯ: ชุมชนสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- กาญจนา ตั้งชลทิพย์. (2544). การวิจัยและประเมินผลการเรียนรู้. สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช.
- พรพรรณ แสงทอง. (2564). ผลของการใช้บทเรียนมัลติมีเดียต่อผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาไทยของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย).
- มายเออร์, ริชาร์ด อี. (Mayer, R. E.). (2009). Multimedia Learning (2nd ed.). Cambridge University Press.
- วรรณ โสมประยูร. (2534). ภาษาไทยเพื่อชีวิต. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- ศูนย์พัฒนาหลักสูตร กรมวิชาการ. (2532). คู่มือการใช้หลักสูตรภาษาไทยระดับประถมศึกษา พุทธศักราช 2521 (ฉบับปรับปรุง พ.ศ. 2533). กรุงเทพฯ: ครูสภา.
- สุภาภรณ์ ศรีสุข. (2562). การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้สื่อมัลติมีเดียประกอบการจัดกิจกรรมการเรียนรู้แบบร่วมมือ กลุ่มส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏนครปฐม).
- Best, J. W., & Kahn, J. V. (2006). Research in Education (10th ed.). Pearson.
- Campbell, D. T., & Stanley, J. C. (1963). Experimental and Quasi-Experimental Designs for Research. Rand McNally.
- Mayer, R. E. (2009). Multimedia Learning (2nd ed.). Cambridge University Press.
- Tuckman, B. W. (1999). Conducting Educational Research (5th ed.). Harcourt Brace.